

„Čo máme robiť?“

Zástupy sa pýtali Jána: „Čo teda máme robiť?“ On im odpovedal: „Kto má dvoje šiat, nech dá tomu, čo nemá nijaké, a kto má jedlo, nech urobí podobne!“

Kedy naposledy si dal svoje šaty, svoje jedlo blížnemu? Vieš sa podeliť? Nie si zvyknutý len brať? Nebuď chamtivý na majetky, na peniaze. Do hrobu si nič z toho nezoberieš. Ján to vedel, preto dal túto múdru radu každému z nás.

V týchto zložitých časoch sa mnohí pýtajú, čo majú robiť. Je obdobie krízy, zdravotnej krízy, pre mnohých je to čas nedostatku financií, ceny v obchodoch rastú rýchlejšie ako mzdy, je tu inflácia. A mnohí sa pýtajú, čo robiť. Veriaci človek si nikdy nezúfa, on má vieru a nádej vo víťazstvo dobra a veriaci nie je lenivý, vie ohnúť chrbát a pracovať.

Skúsme začať tak, že nebudeme sedieť hodiny sledovaním televízie, počítačov, mobilov. Prestaňme „zabíjať“ čas. Buďme viac aktívni. Vypnime telku, PC, odložme mobil a pomôžme rodine, susedom, komu je potrebné. Pracujme. Obhospodarujme svoje políčka. Niekedy sa to neoplatilo, zleniveli sme a odrazu sa to oplatí, ale už niet s čím a hlavne nechce sa, mnohí už nevedia ako.

Ak by dnes stál pred nami Ján Krstiteľ povedal by mnohým z nás: „Prestaňte byť leniví, chamtiví, menej rozprávajte a viac pracujte“, toto treba robiť!

Pripravujme sa na Vianoce

Strávme čas tým, že sa na chvíľu zastavíme a zamyslíme, ako si tento rok zorganizujeme Vianoce. Nečakajme na to, ako nám iní ozdobia stromček, ako nám nachystajú darčeky. Skúsme už teraz rozmýšľať nad tým, ako my pripravíme Vianoce druhým. Nie iní mne, ale ja pre iných. Prestaňme sa sústreďiť, len na hmotné darčeky, ale naplánujme si aj v týchto zložitých časoch lockdownov, ako urobíme radosť našim blízkym. Sústreďme sa hlavne na starších ľudí. Je to požehnanie, ak máme pri sebe starých rodičov, ktorí od nás nečakajú žiadne veľkolepé dary. Oni chcú len náš čas a naše milé a pekné slovo.

Koľko detí len raz za čas zavíta domov, koľkí už roky neboli doma. Či nie je čas navštíviť týchto rodičov, starých rodičov? Žiadny darček nemá pre týchto ľudí väčšiu hodnotu, ako to, že prinesiete samy seba. Preto, ak rozmýšľame na tým, čo by sme chceli my na Vianoce, tak skúsme sa zamýšľať aj nad tým, čo tento rok dáme my druhým.

PROGRAM 13.12.-19.12.	<i>Vypni telku, PC, mobil, začni sa rozprávať...</i>	
Pondelok – 13.12. Sv. Lucie, panny a mučenice Spomienka	<u>17.00</u>	Za ZBP a dary Ducha Sv. pre Michala Volovského 18 rokov života
Utorok – 14.12. Sv. Jána z Kríža, kňaza a učiteľa Cirkvi, Spomienka	<u>7.00</u>	† Ján † Pavlína Harakaľovi 20. výročie smrti č. 246
Streda – 15.12. Féria	<u>7.00</u>	† Mária † Andrej Hančárovi
Štvrtok – 16.12. Féria		
Piatok – 17.12. Féria	<u>17.00</u>	† Jozef † Jozef † Anna † Michal, 25. výr. smrti č. 184
Sobota – 18.12. Féria	<u>8.00</u>	Za ZBP a milosti Ducha Sv. pre Stanislava 60 rok. života č. 235
NEDEĽA –19.12. ŠTVRTÁ ADVENTNÁ NEDEĽA	<u>8.00</u> <u>10.00</u>	Na úmysel Na úmysel ordinára

PROGRAM 20.12.-26.12.	<i>Buďme zodpovední v tom, čo robíme!</i>	
Pondelok – 20.12. Féria	<u>17.00</u>	† Andrej Šovár č. 196
Utorok – 21.12. Féria	<u>7.00</u>	† Ján Ihnát č. 10
Streda – 22.12. Féria	<u>7.00</u>	Za ZBP pre Annu 80 rokov Života
Štvrtok – 23.12. Féria		
Piatok – 24.12. Féria ŠTEDRÝ DEŇ	<u>7.00</u> <u>22.00</u>	Za ZBP Ján 95 rokov života
Sobota – 25.12. NARODENIE PÁNA Slávnosť	<u>8.00</u> <u>10.00</u>	Na úmysel
NEDEĽA –26.12. SVATEJ RODINY – JEŽIŠA, MÁRIE a JOZEFA Sviatok	<u>8.00</u> <u>10.00</u>	Na úmysel

Kto sa chce vyspovedať, nech sa nahlási
na sv. spoveď v sakristii.

Pravidlá pre Cirkev:

1. Individuálna pastorácia - na požiadanie
vyslúženie svätej spovede, podanie svätého
prijímania, duchovný rozhovor. Platí, že pri
individuálnej pastorácii sa v priestoroch
nesmú tvoriť rady čakajúcich.
2. Sväté omše s účasťou veriacich sú
povolené iba pre (OP) (čo znamená "očkovani
a prekonal covid-19 v ostatných 180 dňoch")
3. Pre chrámy s plochou menšou ako 750 m²
platí počtový limit 30 osôb v režime OP na
bohoslužbu.
4. Sv. omše zvýraznené v oznamoch budú
naďalej vysielané cez youtube. Stačí
skopírovať text uvedený na stránke obce.

Boh nepozereá ani na dlhé,
ani na pekné modlitby,
ale na tie, ktoré vychádzajú
z hĺbky srdca.

sv. Ján Mária Vianney

Saletini
Rozkvet

*Vydáva: RKFÚ Modra n. C. pre vnútornú potrebu farnosti.
Vychádza každú druhú nedeľu na základe požiadavky p. farára.
Texty pre Vás spracoval a upravil Ondrej.
Text neprešiel jazykovou úpravou.*

Sv. Otec na Slovensku

Zaujala ma jedna udalosť zo života kardinála Korca. Bol to jezuitský kardinál, ktorý bol prenasledovaný režimom, uväznený a nútený tvrdo pracovať, až ochorel. Keď prišiel do Ríma pri príležitosti Jubilea v roku 2000, išiel do katakomb, zapálil sviečku za svojich prenasledovateľov a prosil pre nich o milosrdenstvo. Toto je Evanjelium! Toto je Evanjelium! Rastie v živote a v dejinách skrze pokornú lásku, skrze trpezlivú lásku.

Pozn. Za totality boli mnohí kňazi a veriaci za vieru diskriminovaní. Je prejavom úžasného dobra a pokory, ak

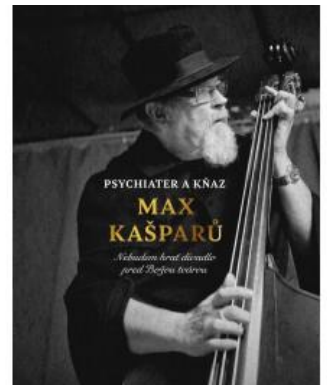
po rokoch utrpenia dokážu takíto ľudia, akým bol aj o. kardinál Korec, odpustiť tým, ktorí mu úmyselne robili zlo. Učme sa odpúšťať tým, ktorí dokážu ubližovať. Modlime sa za nich, lebo takíto ľudia budú za to veľa trpieť.

Max Kašparú – Nebudem hrať divadlo pre Božou tvárou

Najťažší prípad v praxi? Na to sa nedá odpovedať presne. Chirurg by to možno vedel, no pre mňa je vždy ťažký prípad ten, ktorý neviem vyriešiť. Alebo ten, keď sú ľudia – ako to povedať – hlúpi. Hlavne, keď ide o rodičov. Najťažšie prípady sú tie, keď vidím, že dieťa trpí len preto, lebo jeho rodičia sú tupí, necitliví a nerozmýšľajú. Čo s tým? Ako tomu dieťaťu pomôcť? Ono samo je perspektívne a zdravé. Zatiaľ. Dokonca aj psychicky zdravé. Ale len dovtedy, kým ho jeho rodičia nezničia. Svojím prístupom, sebeckom, alkoholizmom a neslušnosťou. A to sú veci, s ktorými si nepomôžete. Napríklad otec je ťažký alkoholik a devastuje rodinu. No nechce sa liečiť, na liečenie ho nikto nedostane, pretože u nás sa preferuje dobrovoľná liečba. A tak trpí manželka aj deti, aj celá rodina.

Str. 65

V každom prípade žehnaj

Ustarostený majiteľ malého obchodíka sa vybral za kňazom, aby mu povedal, že v susedstve jeho obchodu otvorili supermarket, ktorý ho pripraví o stálych zákazníkov. Obchodík patril jeho rodine celé storočie a ak oň teraz príde, bude to jeho koniec, lebo nevie robiť nič iné. Kňaz mu riekol: „Ak sa bojíš majiteľa supermarketu, začneš ho nenávidieť. A nenávisť ťa zahubí.“ Čo mám teda robiť?“ opýtal sa smutný obchodník. „Každé ráno vyjdi zo svojho obchodíka na chodník, požehnaj svoj obchod a popraj mu úspech. Potom sa otoč k supermarketu a požehnaj aj ten.“ „Čože? Požehnávať konkurenta, aby ma zruinoval?“ „Každé požehnanie, ktoré mu dáš, obráti sa v tvoj prospech. Každé zlo, ktoré mu zaželaš, ťa zničí.“ O šesť mesiacov neskôr sa obchodník vybral za kňazom, aby mu povedal, že musel zavrieť svoj obchodík, ako sa obával, no prijali ho do supermarketu, má slušný plat a žije lepšie a pokojnejšie ako žil predtým.

Augsburg, Nemecko – 1194

V r. 1194 istá pani z Augsburgu si s osobitnou úctou odložila po prijímaní hostiu do vreckovky bez toho, aby si to niekto všimol, a doma ju uložila do nádoby pripravenej z vosku. Tú potom ukryla v skrini. Po piatich rokoch, 11.5. 1199 sa trápená výčitkami svedomia žena vyspovedala u predstaveného kláštora, ktorý od nej hostiu prevzal. Kňaz otvoril nádobku z vosku, v ktorej bola hostia uložená a uvidel, že sa premenila na zakrvavené mäso. Hostia bola rozdelená na dve časti, ktoré boli medzi sebou spojené tenučkými krvnými vlásočnicami. Otec Berhold šiel okamžite za biskupom mesta Udalskalkom, ktorý nariadil, aby bola zázračná hostia

„prenesená za účasti kléru a ľudu do dómu a aby bola vystavená v monstrancii zo skla na verejnú úctu“. Hostia sa začala zväčšovať a naberať na objeme. Tento fenomén trval od Veľkej noci do sviatku sv. Jána Krstiteľa. Dialo sa to pred očami všetkých ľudí. Udiali sa aj iné mimoriadne udalosti. Zjavilo sa Dieťa Ježiš oblečené v bielom nad hostiou, ktorému žiarila tvár alebo krvácanie kríža v kostole, alebo zjavenie žehnajúceho Ježiša, ktorý požehnával ľudí v kostole.

Str. 174-175

Žijeme a veríme klamstám

Mnohí počúvate rádio Lumen. Prednedávnom v rannej relácii sa zamýšľali nad tým, na čo veríme v týchto dňoch, o čom sú Vianoce. Redaktor hľadal v internetovom priestore zmienku o Bohu, ak zadá slovo Vianoce, ale nebol úspešný. Skúsil som to aj ja, a tak som našiel postupne tieto výrazy, ktoré ľudia „žijúci“ na internete považujú za podstatné v tomto období pred Vianocami. Sú to tieto slovné spojenia: budeme v bublinách, rodiny navštíviť nemôžeme; čo je v móde a čo je v pasé na Vianoce; kolekcie vianočných ozdôb; trendy pre interiérový dizajn; fascinujúce a ekologické...; vianočné pečenie a varenie; ...

Toto hľadajú obyvatelia Slovenska na internete. Ich hľadanie svedčí o vzťahu k Bohu. Ale Boha vo vzťahu týchto ľudí k Vianociam niet. Smutné, ale pravdivé. Netreba si nahovárať klamstvá. Povedzme si pravdu. Ľudia, ktorí sú na internete vo veľkej väčšine prežívajú Vianoce bez Boha. Ak dnes na internet chodí viac ako 60 – 70 % z populácie, tak rýchlo prídeme k záveru, že väčšina z nich už na Vianoce neprežíva radosť z narodenia Pána, ale vo Vianociach hľadá naplnenie svojich túžob, v podobe darčiekov pre seba i blízkych. To znamená, že podstata Vianoc, ktorá spočívala v prežívaní radosti z narodenia Pána sa presunula do inej sféry, do radosti z hmotných statkov, ktoré dostaneme, alebo ktoré dáme druhým. Zmenili sme sa. Čo s tým? Jednoducho, musíme si uvedomiť, že reklama klame, že je na nás, či sa vrátíme k Bohu a k radosti z narodenia Pána, alebo ostaneme žiť v klamstvách, ktoré nám ponúkajú masmédiá. Teraz vyhrávajú médiá.

Klinec

Akýsi kupec urobil na trhu veľmi výhodný obchod. Predal všetok tovar a mal plné vrece zlatých a strieborných mincí. Pretože bol opatrný, chcel sa vrátiť domov skôr, ako sa zotmie, a tak sa hneď vydal na cestu. Pevne si pripútal vrece k sedlu a popchol koňa do cvalu. Predpoludním sa zastavil v meste. Keď mu koniar, ktorý sa mu postaral o koňa, privádzal jeho žrebca, poznamenal: „Pane, vášmu koňovi chýba v podkove na ľavej zadnej nohe klinec.“ „To nič,“ povedal kupec, „tých zvyšných šesť míľ podkova vydrží. Nemám čas.“ Vyskočil do sedla a vydal sa na cestu. O chvíľu kôň začal krívať. Netrvalo dlho a namiesto krívania sa začal potácať. Onedlho padol a zlomil si nobu. Obchodník musel nechať koňa koňom. Na ceste nebezpečným lesom ho prekvapila noc, a prepadli ho zbojníci a o všetko ho okradli. Nad ránom prišiel domov zbitý a rozžúrený: „Všetkému je na vine ten prekliaty klinec!“